

Hæc autem omissio fuit omnino involuntaria, immo provenit etiam ob magnam attentionem, qua Episcopus proferebat prima verba simul cum unctione manuum; et provenit etiam ex eo quod inter prima et ea quæ omissa fuere intercedit rubrica.

Cum autem ultimus ordinatus, modo supra dicto acceperit manuum unctionem, Episcopus animadvertit omissionem verborum: *quæcumque*, etc.; nimia anxietate correptus. Dei auxilio in corde suo invocato protulit, verba omissa videlicet: *ut quæcumque benedixerint benedicantur et quæcumque consecraverint*, etc., cum intentione ea proferendi super omnes neopresbyteros qui coram eo adstabant, putans ita reparare omissionem.

Episcopus autem anxius de hac repentit utrum possit acquiescere.

Feria IV, die 28 novembris 1900.

In Congregatione generali S. R. et U. Inquisitionis, ab EEmis et RRmis DD. Cardinalibus Inquisitoribus habita, proposito prædicto dubio, præhabitoque RR. DD. Consultorum voto, iidem EE. ac RR. Patres respondendum mandarunt: *Acquiescat.*

Sequenti vero Feria vi, die 30 ejusdem mensis et anni, in Audientia SS. D. N. Leonis Div. Prov. Pp. XIII a R. P. D. Adessore S. Officii habita, SSmus resolutionem EE. ac RR. Patrum adprobavit.

I. Can. MANCINI, S. R. et U. Inquis. Notarius.